

מסורת הש"ס

(א) ספחים כו: ערלה פ"ב מ"א לקמן ענ: תמורה י"ב, (ב) ספחים ס. [לקמן ע"ב], (ג) באחריותיב"ד, (ד) [סוטה מג.], (ה) [נעיל מח.], (ו) [נעיל מג.], (ז) [נעס], (ח) [ג'ל אס.], (ט) והו דיבור אחד עס הך דלמעלה. רש"א, (י) [שבת יז.], (יא) ויע' חוס' בילה ג: ומוס' יצמות פא. ד"ה נתערבו ומוס' סנהדרין פ. ד"ה ואחרים ומוס' וצחסי עד: ד"ה ואביא'.

הגהות הב"ח

(א) גמ' גמיר בציטורא אסור ואי גמיר בצימירא מותר בין סלקיהו (ב) שם לגמריה דרננן קאמר: (ג) שם אודו לי מיהא. י"ב פירוש אודו לי לטבריה דזהו זה גורס דאיסורא היא וי"ה אף ירקות צימות הגשמים אסור: (ד) רש"י ד"ה והבירו והרכיז או הברך: (ה) ד"ה מה לא ובי' וקרקע דהיתר ופרה תשטט ותאכל ובי' שאר אכילות דלא שאני בין עבודת סוכים לשאר איסורין וקשיא אמתני' הס"ד: (ו) ד"ה אלא רננן ובי' בסוף מותר וכ"ש נפלו בבת אחת עד שיהא: (ז) ד"ה אלא לעולם ובי' ר' יוסי היא דשמיני ובי' ולא שני ליה בין עבודת סוכים: (ח) הוב' ד"ה שאט נטע ובי' ואותו לשון ובי' צאלן וקן והוי כמו ילדה שסבכה חוקקת דנטלה אין הגדון דומה לביאה דהיא אפי' למ"ד זהו זה גורס אסור מותר דביין שסבכה חוקקת בטלה וכן משמע לא בטלה: (ט) ד"ה שאט ובי' טבל ומעשר שני. י"ב עיין גפ' כל שעה דף לד: (י) ד"ה והא רבנן ובי' נטע או הברך או הרכיב לאו ובי' עמנו הוא מותר: (יא) ד"ה עד שיהא ובי' מדר' אליעזר נעשית לנענן. י"ב ולגמר הכי דקאמר אלא רננן דשאור ספיר אפי' אלא רננן דשאור דלמא שני להו בין עבודת סוכים לשאר איסורין משום דצני למימר דר"א דשאור ס"ל [אחר האחרון] אין צא אפי' לא קדם וסלקיה [דנשאור איסורין] זהו זה גורס מותר אפי' לר"א: (ל) ד"ה יולך ובי' ברישא אחרש:

מוסף רש"י

אחר אחרון אני בא. שהוא גורס את החימוץ ואם נפל האיסור בסוף אסוריה (ותמורה ב.). לא שנו. דלחרי אחרון אני בא ואם נפל ההימר בסוף מותר, אלא שקדם וסילק את האיסור. מכיון שנפל בו הימר מיד, דהואיל וסילקו ועדיין לא החמיץ בטל ויכל לר' ואע"י דהוילע בו קצת שיכלו בין אחרון לגמור חימוץ על ידו, אפס"כ כבר בטל לו ושוב אין חייב ויעבור בו (פסחים ב.). ולא נגלס השיעור אפילו ע"י צירוף (קטן עב.). אבל לא קדם וסילק. וגמיר על ידי שניסה ואפי' יכול ליעטל, אסור, אלמא זהו זה גורס אסור (פסחים ב.). מושם דאחר אחרון אני בא. ותעמא מושם דלול תמר גמר מעשה, גמיר בהימר מותר ואפילו לא קדם וסילק דליכא זהו זה

והבריך והרכיז. (ו) אם הברך או הרכיז יחור של ערלה צאלין זקן מותרים פירותיהן מיד אע"פ שלא מלאו להן שני ערלה דזהו גורס מותר וה"נ אמרינן בעלמא^(א) ילדה שסיצכה צוקנה צטלה. לשון אחר אם נטע האגוז של ערלה שהוא איסור הנאה ולכשיגדל ונעשה נטיעה הברכה והרכיזה צאלין דהיתר מותר דאותן פירות שטוען אחר זמן צאלן נמי ע"י האילן של היתר וקשיא לי צאל הברך וצאל הרכיז נמי איכא זהו זה גורס אגוז דאיסור וקרקע דהיתר: **שני ליה לר' יוסי בין עבודת סוכים לשאר איסורין.** דלע"ג דנשאור איסורין זהו זה גורס מותר ס"ל הכא אסור: **בכרשיני עבודת סוכים.** של תקרובת עבודת סוכים או עצדוס: **סבור.** עד שתכלה ממנה כל עצם הזבל ותהא צורה ולא יזרענה: **תרומה.** תכחש: **מאי לאו פא.** דקתני שדה מורע ר' יוסי היא דשמעינן ליה דלמריס גבי ערלה זהו זה גורס מותר ה"נ מורע והזרעים גדלים ע"י וצל דאיסור וקרקע דהיתר (ס) דלא שאני ליה בין עבודת סוכים לשאר איסורין וקשיא אמתני' ופרה תשטט ותאכל שאף היא היתה גדילה קודם לכן ע"י שאר אכילות: **ופא.** דקתני שדה תבור רבנן היא דלמריס^(א) אף היא נעשית וצל כו' והא דשרי מתני' וזרעין תחתיה ירקות הא שנינן ליה^(ב) מה שמשיח צנצנייה פוגם צלל: **הא ר"א והא רבנן.** אצל לר' יוסי צעודת סוכים זהו זה גורס אסור ס"ל כדקתני מתני' ואי משום שוחק חזרה הא שנינן ליה לעיל ואי משום ערלה שני ליה בין עבודת סוכים לשאר איסורין: **שאור של חולין.** ושאור אחר של תרומה: **שנפלו לסוך עיסה.** של חולין: **כדי לחמץ.** עיסה זו: **אחר אחרון אני צא.** אותו שנפל אחרון אם של חולין נפל אחרון ציטל את הראשון ומותר לזרים ואם של תרומה נפל אחרון אסור לזרים: **ואמר אביי ל"ג.** דלר"א אם אחרון חולין שמותר אלא שקדם וסילק את האיסור קודם נפילתו של זה שכשנפל זה ליכא למימר היתר מנטרף לאיסור להיות שיעור ליאסר ואע"פ שכבר נתן כח איסור בעיסה ולא היתה מחומלת ע"י אחר (ס) ואם ולא בשציל ראשון ואפ"ה כיון דלא להו צו מעולם שיעור חימוץ ליכא

למימר זהו זה גורס וציעל שני את הראשון: **אצל אם לא קדם וסילק אם האיסור אסור.** שאע"פ שנפל היתר לבסוף אסור דזהו זה גורס אסור ולרבנן זהו זה גורס מותר: **משום דאחר אחרון אני צא.** דקסבר גמרו בציסור אסור גמרו בהיתר מותר אצל היכא דנפלו צבת אחת לעולם קאמר לך זהו זה גורס מותר ס"ל: **נעל הימנה עזים.** מן האשירה. מתני' היא: **חדש יוסף.** שהרי נעשה והחזק מאיסורי הנאה: **ישן.** שכבר החזק ואין היסקו לחזקו אלא לפשות: **יוזן.** שלא יאפו בהיסק זה וגמלא שלא נהנה: **אפה אם הפס.** בין בחדש שזננו וחזר והסיקו בעצי היתר בין בישן בהיסק של עצי איסור הוה ליה בתרוייהו זהו זה גורס שהפט שנאפית צו בחדש בהיסק שני צאה ע"י גורס דאיסור שנחמזק צהן התנור מראשיתו וגורס היתר דהאי היסק וקתני הפת אסורה לר"א עד שיוליך הני דמי עזים דאיסור לים המלח. אלמא זהו זה גורס אסור: **אלא רבנן דשאור.** פליגי עליה ואמרי זהו זה גורס מותר דקתני אפי' נפל איסור בסוף (א) וכ"ש נפלו צבת אחת מותר עד שיהא בציסור לצדו כדי לחמץ: **אלא לעולם פא.** דקתני שדה מורע ר' יוסי^(א) דשמעינן ליה גבי ערלה דלמר מותר וגבי עבודת סוכים דקאמר [נגמ:] שוחק חזרה לרוח ולא שני בין עבודת סוכים לשאר איסורין וטעמא לאו כדשנינן [נגמ:] משום דאזיל לאיצוד הוא ודקשיא לך ר' יוסי דמתני' דנצנייה לזכריהם דרבנן קאמר להו לדידכו דקאמריתו

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

שאם נטע והברך. פי' צקונט' צלשון אחרון נטע האגוז ואחר כך כשנעשה נטיעה הברך והרכיז צאלין של היתר (ח) אותו לשון עיקר ומה שהקשה צקונט' אפי' לא הברך והרכיז נמי לא דק דאין נקרא זהו זה גורס אלא כששניהם מענין אחד כמו

הצרכת איסור צאלין היתר ששניהם אילן וכמו וצל נצנייה וקרקע דלעיל אצל אגוז וקרקע שני ענינים הם ומה שפירש צלשון ראשון הברך יחור של ערלה צאלין והוי כמו ילדה הסצכה צוקנה דעטלה אין הגדון דומה לליאה דהיא אפילו למ"ד זהו זה גורס אסור מותר כיון שצטלה צוקנה וכן משמע לשון צטלה: **ש' שאם נטע.** וא"ת מ"ש גידולי אגוז של ערלה מגידולי (ט) טבל ומעשר שני שהן חולין ואפי' גידולי תרומה אלא שגזרו עליהם (י) צ"ח דבר וי"ל דערלה שצטורה צהנאה יש ללסור הגידולין שגם זה הנאה היא אצל צאיסור אכילה אין לאסור הגידולין שאינו אוכל האיסור עלמו: **שדה תורע.** ובגון שאין הזבל צעין והוה ליה זהו זה גורס ומותר דכפרישית לעיל גבי נצנייה: (י) **הא רבנן.** והא דשרו לעיל נטע והבריך והרכיז לאו משום דאית להו זהו זה גורס מותר אלא משום דמה שגדל מן האגוז עצמו יהא מותר ואסרי רבנן צעצודת סוכים לעיל דאף היא נעשה וצל וה"ה לשאר איסורין: **עד שיהא באיסור כדי לחמץ.** פירוש ואו אסור אפי' יש צהיתר נמי כדי לחמץ וא"ת היכי מיימני מדרבנן זהו זה גורס מותר דלמא שני להו בין עבודת סוכים לשאר איסורין י"ל דהכי מיימני כוכבים נשמע לרבנן כדי היכי דאסר אף צשאר איסורין ואינו ממלק רבנן נמי דשרו לא יחלוקו:

דלמא טעמא דר"א בוי'. פי' ולעולם זהו זה גורס מותר: **אל"א ר"א ורבנן דעצים.** משום דקאמר הא ר"א והא רבנן מהדר אפלוגתיהו דלפ"ו הדיחו הכרייתות מתולדות הא ר' יוסי ורבנן דדייה דסברי זהו זה גורס אסור והא ר"א ורבנן: **יין לריך הנאה צים המלח.** פי' צקונטרס דמי עצי איסור משמע ולכן תהא הפת מותרת וקשה דלכ"כ אפי' צלל נתערבבו נמי יש להחיר צהולכת הנאת העצים לכן נראה לפרש הנאת הפת ויחא דלא פליג ר"א צרישא (ז) חדש יוסף להחיר להוליך הנאת עזים שהוסק צהן לים המלח:

נתערבה באחרות. לא גרס ר"ת ואחרות באחרות וכן צמשנת חצילי תלתן דכלאי הכרס דמייתי צפ"ק צביאה (דף ג:) לא גרים ליה ומציא רציה מדאסר שמואל פ' התערובת (וצחים עד.) ספק ספיקא ודמיק התס לאשכחוי תנא דסבר כוותיה וצריך להציא מדרבי יהודה דכרייתא דרמוני צאלן דאסר בספק ספיקא והולך לחזק סבר לה כוותיה צחדא ופליג עלה צחדא דשמואל דוקא צעצודת סוכים אסור דקאמר התס הנח לעצודת סוכים שספיקא אסורה עד סוף העולם ואי גרסינן ליה הכא ליימו הך משנה דצעצודת סוכים קיימא וכן אי גרסינן ליה נמי צחצילי תלתן היה לו להציא המשנה דר"מ ונימא סבר כוותיה צחדא ור"י צר צרוך אומר דשפיר גרסינן ליה הכא והתס דלמא ליכא אלא חדא ספיקא דה"פ ואחרים צאחרים כל אותן אחרים נתערבו צאחרים או אפילו רובן דליכא למימר איסורא צרובא ציתיה דה"ג אמר תלמודא התס גבי טבעת של עבודת סוכים נפלה לתוך מאה טבעות כולן אסורות פירשו ששים למקום אחד וארבעים צמקום אחד הארבעים מותרים דלמרינן איסורא צרובא ציתיה (ס):

ארג

זהו זה גורס דליכא אצל לא צימות החמה מפני שהצל יפה להן אודו לי נמי צימות הגשמים דליכא נמי גורס דנצנייה ורבנן אמרי ליכא גורס דאיסור דמה שהשציחו צנצנייה פגמו צלל: **צוצל עבודת סוכים.** שצא מדס פריס ועגלים הגשחטים לעצודת סוכים דתקרובת עבודת סוכים הן ואסורין צהנאה אצל אמר וצל זהו לעצודת סוכים אינו נאסר כדתניא (נעיל מד:) אין הקדש לעצודת סוכים: **הלכה כר' יוסי.** דזהו זה גורס מותר: **מתני'**

נראה לפרש הנאת הפת ויחא דלא פליג ר"א צרישא (ז) חדש יוסף להחיר להוליך הנאת עזים שהוסק צהן לים המלח: **נתערבה באחרות.** לא גרס ר"ת ואחרות באחרות וכן צמשנת חצילי תלתן דכלאי הכרס דמייתי צפ"ק צביאה (דף ג:) לא גרים ליה ומציא רציה מדאסר שמואל פ' התערובת (וצחים עד.) ספק ספיקא ודמיק התס לאשכחוי תנא דסבר כוותיה וצריך להציא מדרבי יהודה דכרייתא דרמוני צאלן דאסר בספק ספיקא והולך לחזק סבר לה כוותיה צחדא ופליג עלה צחדא דשמואל דוקא צעצודת סוכים אסור דקאמר התס הנח לעצודת סוכים שספיקא אסורה עד סוף העולם ואי גרסינן ליה הכא ליימו הך משנה דצעצודת סוכים קיימא וכן אי גרסינן ליה נמי צחצילי תלתן היה לו להציא המשנה דר"מ ונימא סבר כוותיה צחדא ור"י צר צרוך אומר דשפיר גרסינן ליה הכא והתס דלמא ליכא אלא חדא ספיקא דה"פ ואחרים צאחרים כל אותן אחרים נתערבו צאחרים או אפילו רובן דליכא למימר איסורא צרובא ציתיה דה"ג אמר תלמודא התס גבי טבעת של עבודת סוכים נפלה לתוך מאה טבעות כולן אסורות פירשו ששים למקום אחד וארבעים צמקום אחד הארבעים מותרים דלמרינן איסורא צרובא ציתיה (ס):

ארג

זהו זה גורס דליכא אצל לא צימות החמה מפני שהצל יפה להן אודו לי נמי צימות הגשמים דליכא נמי גורס דנצנייה ורבנן אמרי ליכא גורס דאיסור דמה שהשציחו צנצנייה פגמו צלל: **צוצל עבודת סוכים.** שצא מדס פריס ועגלים הגשחטים לעצודת סוכים דתקרובת עבודת סוכים הן ואסורין צהנאה אצל אמר וצל זהו לעצודת סוכים אינו נאסר כדתניא (נעיל מד:) אין הקדש לעצודת סוכים: **הלכה כר' יוסי.** דזהו זה גורס מותר: **מתני'**

נראה לפרש הנאת הפת ויחא דלא פליג ר"א צרישא (ז) חדש יוסף להחיר להוליך הנאת עזים שהוסק צהן לים המלח: **נתערבה באחרות.** לא גרס ר"ת ואחרות באחרות וכן צמשנת חצילי תלתן דכלאי הכרס דמייתי צפ"ק צביאה (דף ג:) לא גרים ליה ומציא רציה מדאסר שמואל פ' התערובת (וצחים עד.) ספק ספיקא ודמיק התס לאשכחוי תנא דסבר כוותיה וצריך להציא מדרבי יהודה דכרייתא דרמוני צאלן דאסר בספק ספיקא והולך לחזק סבר לה כוותיה צחדא ופליג עלה צחדא דשמואל דוקא צעצודת סוכים אסור דקאמר התס הנח לעצודת סוכים שספיקא אסורה עד סוף העולם ואי גרסינן ליה הכא ליימו הך משנה דצעצודת סוכים קיימא וכן אי גרסינן ליה נמי צחצילי תלתן היה לו להציא המשנה דר"מ ונימא סבר כוותיה צחדא ור"י צר צרוך אומר דשפיר גרסינן ליה הכא והתס דלמא ליכא אלא חדא ספיקא דה"פ ואחרים צאחרים כל אותן אחרים נתערבו צאחרים או אפילו רובן דליכא למימר איסורא צרובא ציתיה דה"ג אמר תלמודא התס גבי טבעת של עבודת סוכים נפלה לתוך מאה טבעות כולן אסורות פירשו ששים למקום אחד וארבעים צמקום אחד הארבעים מותרים דלמרינן איסורא צרובא ציתיה (ס):

ארג

זהו זה גורס דליכא אצל לא צימות החמה מפני שהצל יפה להן אודו לי נמי צימות הגשמים דליכא נמי גורס דנצנייה ורבנן אמרי ליכא גורס דאיסור דמה שהשציחו צנצנייה פגמו צלל: **צוצל עבודת סוכים.** שצא מדס פריס ועגלים הגשחטים לעצודת סוכים דתקרובת עבודת סוכים הן ואסורין צהנאה אצל אמר וצל זהו לעצודת סוכים אינו נאסר כדתניא (נעיל מד:) אין הקדש לעצודת סוכים: **הלכה כר' יוסי.** דזהו זה גורס מותר: **מתני'**

נראה לפרש הנאת הפת ויחא דלא פליג ר"א צרישא (ז) חדש יוסף להחיר להוליך הנאת עזים שהוסק צהן לים המלח: **נתערבה באחרות.** לא גרס ר"ת ואחרות באחרות וכן צמשנת חצילי תלתן דכלאי הכרס דמייתי צפ"ק צביאה (דף ג:) לא גרים ליה ומציא רציה מדאסר שמואל פ' התערובת (וצחים עד.) ספק ספיקא ודמיק התס לאשכחוי תנא דסבר כוותיה וצריך להציא מדרבי יהודה דכרייתא דרמוני צאלן דאסר בספק ספיקא והולך לחזק סבר לה כוותיה צחדא ופליג עלה צחדא דשמואל דוקא צעצודת סוכים אסור דקאמר התס הנח לעצודת סוכים שספיקא אסורה עד סוף העולם ואי גרסינן ליה הכא ליימו הך משנה דצעצודת סוכים קיימא וכן אי גרסינן ליה נמי צחצילי תלתן היה לו להציא המשנה דר"מ ונימא סבר כוותיה צחדא ור"י צר צרוך אומר דשפיר גרסינן ליה הכא והתס דלמא ליכא אלא חדא ספיקא דה"פ ואחרים צאחרים כל אותן אחרים נתערבו צאחרים או אפילו רובן דליכא למימר איסורא צרובא ציתיה דה"ג אמר תלמודא התס גבי טבעת של עבודת סוכים נפלה לתוך מאה טבעות כולן אסורות פירשו ששים למקום אחד וארבעים צמקום אחד הארבעים מותרים דלמרינן איסורא צרובא ציתיה (ס):

ארג

זהו זה גורס דליכא אצל לא צימות החמה מפני שהצל יפה להן אודו לי נמי צימות הגשמים דליכא נמי גורס דנצנייה ורבנן אמרי ליכא גורס דאיסור דמה שהשציחו צנצנייה פגמו צלל: **צוצל עבודת סוכים.** שצא מדס פריס ועגלים הגשחטים לעצודת סוכים דתקרובת עבודת סוכים הן ואסורין צהנאה אצל אמר וצל זהו לעצודת סוכים אינו נאסר כדתניא (נעיל מד:) אין הקדש לעצודת סוכים: **הלכה כר' יוסי.** דזהו זה גורס מותר: **מתני'**

נראה לפרש הנאת הפת ויחא דלא פליג ר"א צרישא (ז) חדש יוסף להחיר להוליך הנאת עזים שהוסק צהן לים המלח: **נתערבה באחרות.** לא גרס ר"ת ואחרות באחרות וכן צמשנת חצילי תלתן דכלאי הכרס דמייתי צפ"ק צביאה (דף ג:) לא גרים ליה ומציא רציה מדאסר שמואל פ' התערובת (וצחים עד.) ספק ספיקא ודמיק התס לאשכחוי תנא דסבר כוותיה וצריך להציא מדרבי יהודה דכרייתא דרמוני צאלן דאסר בספק ספיקא והולך לחזק סבר לה כוותיה צחדא ופליג עלה צחדא דשמואל דוקא צעצודת סוכים אסור דקאמר התס הנח לעצודת סוכים שספיקא אסורה עד סוף העולם ואי גרסינן ליה הכא ליימו הך משנה דצעצודת סוכים קיימא וכן אי גרסינן ליה נמי צחצילי תלתן היה לו להציא המשנה דר"מ ונימא סבר כוותיה צחדא ור"י צר צרוך אומר דשפיר גרסינן ליה הכא והתס דלמא ליכא אלא חדא ספיקא דה"פ ואחרים צאחרים כל אותן אחרים נתערבו צאחרים או אפילו רובן דליכא למימר איסורא צרובא ציתיה דה"ג אמר תלמודא התס גבי טבעת של עבודת סוכים נפלה לתוך מאה טבעות כולן אסורות פירשו ששים למקום אחד וארבעים צמקום אחד הארבעים מותרים דלמרינן איסורא צרובא ציתיה (ס):

ארג

זהו זה גורס דליכא אצל לא צימות החמה מפני שהצל יפה להן אודו לי נמי צימות הגשמים דליכא נמי גורס דנצנייה ורבנן אמרי ליכא גורס דאיסור דמה שהשציחו צנצנייה פגמו צלל: **צוצל עבודת סוכים.** שצא מדס פריס ועגלים הגשחטים לעצודת סוכים דתקרובת עבודת סוכים הן ואסורין צהנאה אצל אמר וצל זהו לעצודת סוכים אינו נאסר כדתניא (נעיל מד:) אין הקדש לעצודת סוכים: **הלכה כר' יוסי.** דזהו זה גורס מותר: **מתני'**

נראה לפרש הנאת הפת ויחא דלא פליג ר"א צרישא (ז) חדש יוסף להחיר להוליך הנאת עזים שהוסק צהן לים המלח: **נתערבה באחרות.** לא גרס ר"ת ואחרות באחרות וכן צמשנת חצילי תלתן דכלאי הכרס דמייתי צפ"ק צביאה (דף ג:) לא גרים ליה ומציא רציה מדאסר שמואל פ' התערובת (וצחים עד.) ספק ספיקא ודמיק התס לאשכחוי תנא דסבר כוותיה וצריך להציא מדרבי יהודה דכרייתא דרמוני צאלן דאסר בספק ספיקא והולך לחזק סבר לה כוותיה צחדא ופליג עלה צחדא דשמואל דוקא צעצודת סוכים אסור דקאמר התס הנח לעצודת סוכים שספיקא אסורה עד סוף העולם ואי גרסינן ליה הכא ליימו הך משנה דצעצודת סוכים קיימא וכן אי גרסינן ליה נמי צחצילי תלתן היה לו להציא המשנה דר"מ ונימא סבר כוותיה צחדא ור"י צר צרוך אומר דשפיר גרסינן ליה הכא והתס דלמא ליכא אלא חדא ספיקא דה"פ ואחרים צאחרים כל אותן אחרים נתערבו צאחרים או אפילו רובן דליכא למימר איסורא צרובא ציתיה דה"ג אמר תלמודא התס גבי טבעת של עבודת סוכים נפלה לתוך מאה טבעות כולן אסורות פירשו ששים למקום אחד וארבעים צמקום אחד הארבעים מותרים דלמרינן איסורא צרובא ציתיה (ס):

ארג

זהו זה גורס דליכא אצל לא צימות החמה מפני שהצל יפה להן אודו לי נמי צימות הגשמים דליכא נמי גורס דנצנייה ורבנן אמרי ליכא גורס דאיסור דמה שהשציחו צנצנייה פגמו צלל: **צוצל עבודת סוכים.** שצא מדס פריס ועגלים הגשחטים לעצודת סוכים דתקרובת עבודת סוכים הן ואסורין צהנאה אצל אמר וצל זהו לעצודת סוכים אינו נאסר כדתניא (נעיל מד:) אין הקדש לעצודת סוכים: **הלכה כר' יוסי.** דזהו זה גורס מותר: **מתני'**

נראה לפרש הנאת הפת ויחא דלא פליג ר"א צרישא (ז) חדש יוסף להחיר להוליך הנאת עזים שהוסק צהן לים המלח: **נתערבה באחרות.** לא גרס ר"ת ואחרות באחרות וכן צמשנת חצילי תלתן דכלאי הכרס דמייתי צפ"ק צביאה (דף ג:) לא גרים ליה ומציא רציה מדאסר שמואל פ' התערובת (וצחים עד.) ספק ספיקא ודמיק התס לאשכחוי תנא דסבר כוותיה וצריך להציא מדרבי יהודה דכרייתא דרמוני צאלן דאסר בספק ספיקא והולך לחזק סבר לה כוותיה צחדא ופליג עלה צחדא דשמואל דוקא צעצודת סוכים אסור דקאמר התס הנח לעצודת סוכים שספיקא אסורה עד סוף העולם ואי גרסינן ליה הכא ליימו הך משנה דצעצודת סוכים קיימא וכן אי גרסינן ליה נמי צחצילי תלתן היה לו להציא המשנה דר"מ ונימא סבר כוותיה צחדא ור"י צר צרוך אומר דשפיר גרסינן ליה הכא והתס דלמא ליכא אלא חדא ספיקא דה"פ ואחרים צאחרים כל אותן אחרים נתערבו צאחרים או אפילו רובן דליכא למימר איסורא צרובא ציתיה דה"ג אמר תלמודא התס גבי טבעת של עבודת סוכים נפלה לתוך מאה טבעות כולן אסורות פירשו ששים למקום אחד וארבעים צמקום אחד הארבעים מותרים דלמרינן איסורא צרובא ציתיה (ס):

ארג

זהו זה גורס דליכא אצל לא צימות החמה מפני שהצל יפה להן אודו לי נמי צימות הגשמים דליכא נמי גורס דנצנייה ורבנן אמרי ליכא גורס דאיסור דמה שהשציחו צנצנייה פגמו צלל: **צוצל עבודת סוכים.** שצא מדס פריס ועגלים הגשחטים לעצודת סוכים דתקרובת עבודת סוכים הן ואסורין צהנאה אצל אמר וצל זהו לעצודת סוכים אינו נאסר כדתניא (נעיל מד:) אין הקדש לעצודת סוכים: **הלכה כר' יוסי.** דזהו זה גורס מותר: **מתני'**

נראה לפרש הנאת הפת ויחא דלא פליג ר"א צרישא (ז) חדש יוסף להחיר להוליך הנאת עזים שהוסק צהן לים המלח: **נתערבה באחרות.** לא גרס ר"ת ואחרות באחרות וכן צמשנת חצילי תלתן דכלאי הכרס דמייתי צפ"ק צביאה (דף ג:) לא גרים ליה ומציא רציה מדאסר שמואל פ' התערובת (וצחים עד.) ספק ספיקא ודמיק התס לאשכחוי תנא דסבר כוותיה וצריך להציא מדרבי יהודה דכרייתא דרמוני צאלן דאסר בספק ספיקא והולך לחזק סבר לה כוותיה צחדא ופליג עלה צחדא דשמואל דוקא צעצודת סוכים אסור דקאמר התס הנח לעצודת סוכים שספיקא אסורה עד סוף העולם ואי גרסינן ליה הכא ליימו הך משנה דצעצודת סוכים קיימא וכן אי גרסינן ליה נמי צחצילי תלתן היה לו להציא המשנה דר"מ ונימא סבר כוותיה צחדא ור"י צר צרוך אומר דשפיר גרסינן ליה הכא והתס דלמא ליכא אלא חדא ספיקא דה"פ ואחרים צאחרים כל אותן אחרים נתערבו צאחרים או אפילו רובן דליכא למימר איסורא צרובא ציתיה דה"ג אמר תלמודא התס גבי טבעת של עבודת סוכים נפלה לתוך מאה טבעות כולן אסורות פירשו ששים למקום אחד וארבעים צמקום אחד הארבעים מותרים דלמרינן איסורא צרובא ציתיה (ס):

ארג

זהו זה גורס דליכא אצל לא צימות החמה מפני שהצל יפה להן אודו לי נמי צימות הגשמים דליכא נמי גורס דנצנייה ורבנן אמרי ליכא גורס דאיסור דמה שהשציחו צנצנייה פגמו צלל: **צוצל עבודת סוכים.** שצא מדס פריס ועגלים הגשחטים לעצודת סוכים דתקרובת עבודת סוכים הן ואסורין צהנאה אצל אמר וצל זהו לעצודת סוכים אינו נאסר כדתניא (נעיל מד:) אין הקדש לעצודת סוכים: **הלכה כר' יוסי.** דזהו זה גורס מותר: **מתני'**

נראה לפרש הנאת הפת ויחא דלא פליג ר"א צרישא (ז) חדש יוסף להחיר להוליך הנאת עזים שהוסק צהן לים המלח: **נתערבה באחרות.** לא גרס ר"ת ואחרות באחרות וכן צמשנת חצילי תלתן דכלאי הכרס דמייתי צפ"ק צביאה (דף ג:) לא גרים ליה ומציא רציה מדאסר שמואל פ' התערובת (וצחים עד.) ספק ספיקא ודמיק התס לאשכחוי תנא דסבר כוותיה וצריך להציא מדרבי יהודה דכרייתא דרמוני צאלן דאסר בספק ספיקא והולך לחזק סבר לה כוותיה צחדא ופליג עלה צחדא דשמואל דוקא צעצודת סוכים אסור דקאמר התס הנח לעצודת סוכים שספיקא אסורה עד סוף העולם ואי גרסינן ליה הכא ליימו הך משנה דצעצודת סוכים קיימא וכן אי גרסינן ליה נמי צחצילי תלתן היה לו להציא המשנה דר"מ ונימא סבר כוותיה צחדא ור"י צר צרוך אומר דשפיר גרסינן ליה הכא והתס דלמא ליכא אלא חדא ספיקא דה"פ ואחרים צאחרים כל אותן אחרים נתערבו צאחרים או אפילו רובן דליכא למימר איסורא צרובא ציתיה דה"ג אמר תלמודא התס גבי טבעת של עבודת סוכים נפלה לתוך מאה טבעות כולן אסורות פירשו ששים למקום אחד וארבעים צמקום אחד הארבעים מותרים דלמרינן איסורא צרובא ציתיה (ס):

ארג

זהו זה גורס דליכא אצל לא צימות החמה מפני שהצל יפה להן אודו לי נמי צימות הגשמים דליכא נמי גורס דנצנייה ורבנן אמרי ליכא גורס דאיסור דמה שהשציחו צנצנייה פגמו צלל: **צוצל עבודת סוכים.** שצא מדס פריס ועגלים הגשחטים לעצודת סוכים דתקרובת עבודת סוכים הן ואסורין צהנאה אצל אמר וצל זהו לעצודת סוכים אינו נאסר כדתניא (נעיל מד:) אין הקדש לעצודת סוכים: **הלכה כר' יוסי.** דזהו זה גורס מותר: **מתני'**

נראה לפרש הנאת הפת ויחא דלא פליג ר"א צרישא (ז) חדש יוסף להחיר להוליך הנאת עזים שהוסק צהן לים המלח: **נתערבה באחרות.** לא גרס ר"ת ואחרות באחרות וכן צמשנת חצילי תלתן דכלאי הכרס דמייתי צפ"ק צביאה (דף ג:) לא גרים ליה ומציא רציה מדאסר שמואל פ' התערובת (וצחים עד.) ספק ספיקא ודמיק התס לאשכחוי תנא דסבר כוותיה וצריך להציא מדרבי יהודה דכרייתא דרמוני צאלן דאסר בספק ספיקא והולך לחזק סבר לה כוותיה צחדא ופליג עלה צחדא דשמואל דוקא צעצודת סוכים אסור דקאמר התס הנח לעצודת סוכים שספיקא אסורה עד סוף העולם ואי גרסינן ליה הכא ליימו הך משנה דצעצודת סוכים קיימא וכן אי גרסינן ליה נמי צחצילי תלתן היה לו להציא המשנה דר"מ ונימא סבר כוותיה צחדא ור"י צר צרוך אומר דשפיר גרסינן ליה הכא והתס דלמא ליכא אלא חדא ספיקא דה"פ ואחרים צאחרים כל אותן אחרים נתערבו צאחרים או אפילו רובן דליכא למימר איסורא צרובא ציתיה דה"ג אמר תלמודא התס גבי טבעת של עבודת סוכים נפלה לתוך מאה טבעות כולן אסורות פירשו ששים למקום אחד וארבעים צמקום אחד הארבעים מותרים דלמרינן איסורא צרובא ציתיה (ס):

ארג

זהו זה גורס דליכא אצל לא צימות